

A Fővárosi Ítéltábla a Kerekes és Társai Ügyvédi Iroda által képviselt I. rendű és II. rendű felperesnek a Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítása és jogkövetkezménye iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2019. április 29-én kelt 34.G.40.700/2019/4. számú ítélete ellen a felperesek által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi egyetemlegesen a felpereseket, hogy fizessenek meg 15 napon belül az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

I.

- [1] A felperesek módosított keresetükben az alperessel 2006. május 8-án kötött kölcsönszerződés III.4. pontjának utolsó előtti mondata, a III.6. pontja, a IV.5. pontja, a IV.8. pontjának utolsó mondata és a VII.2. pontja érvénytelenségének megállapítását kérték tisztességtelenség okán. Jogkövetkezményként a szerződés ítélethozatalig történő hatályossá nyilvánítását kérték 60.912 forint összegű havi törlesztőrészlet alkalmazásával. Elszámolás iránti igényt is előterjesztettek, miszerint az alperes 12.000.000 forint kölcsönt folyósított, melyből 2015. június 15-ig az árfolyamváltozás és a kezelési költség figyelmen kívül hagyásával, valamint 60.912 forintos havi törlesztőrészlettel számolva 6.578.540 forint megfizetésére voltak kötelesek. Ezzel szemben az adott időszakban 9.200.000 forintot teljesítettek, az így keletkezett 2.621.460 forint túlfizetésükből 250.000 forint megfizetésére kérték kötelezni az alperest. Érvelésük szerint a kezelési költségre vonatkozó III. 4. pont utolsó előtti mondata, valamint a folyósítási jutalékra vonatkozó III. 6. pont és IV. 5. pont azért tisztességtelen, mert az alperes szolgáltatás nélkül kötelezi díjfizetésre a fogyasztót. A IV. 8. pont utolsó mondata és a VII. 2. pont álláspontjuk szerint azért tisztességtelen az 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 209. § (1)-(2) és (4) bekezdése, valamint a Kúria 2/2014. számú PJE határozata alapján, mert az árfolyamkockázatról nem kaptak érthető és világos tájékoztatást. Hivatkozásuk szerint az alperes nem tájékoztatta őket arról, hogy jövedelmük milyen mértékű árfolyam emelkedéséig alkalmas a szerződésszerű teljesítésre, annak ellenére, hogy az árfolyamkockázat viselése csak a bevizsgált hitelképességen és teljesítőképességen belül korlátlan.

II.

- [2] Az alperes kérte a kereset elutasítását. Arra hivatkozott, hogy a szerződés megkötése előtt megfelelően tájékoztatta a felpereseket az árfolyamkockázatokról, amelyet az általuk aláírt kockázatfeltáró nyilatkozat alátámaszt. Érvelése szerint abból egyértelműen és világosan megállapítható, hogy a kölcsönszerződéssel összefüggésben keletkező árfolyamkockázat kizárólag a felpereseket terheli korlátozás nélkül és nincs felső határa. A folyósítási jutalék ellenében tényleges banki szolgáltatásokat nyújtott a felperes részére, így az magában foglalta az ügyféllel való kapcsolatfelvételt, a banki ügyintézkést, a hitelkérelem összeállításában történő segítségnyújtást, a hitelképesség előzetes vizsgálatát, a nyilvántartásból történő adatlehívást, a kockázatelemzést, a szerződéses dokumentáció előkészítését, az informatikai rendszerek használatát, továbbá az adminisztrációs, adatfeldolgozási és egyéb kiegészítő tevékenységeket is. A folyósítási jutalék kikötése indokolt volt, mert a kölcsön folyósításával közvetlenül összefüggő költségek ellentételezésére szolgál. A kezelési költség az adósok által történt törlesztőrészletek nyilvántartásával, az éves elszámolások elkészítésével, a tartozás összegét befolyásoló tényezők figyelemmel kísérésével és a változások átvezetésével, az adósok írásbeli tájékoztatásával, azaz a tartozás kezelésével kapcsolatban felmerülő banki szolgáltatás ellenértéke, amely a nála felmerült szükséges és indokolt költségek fedezésére szolgál.

III.

- [3] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és egyetemlegesen kötelezte a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 15 napon 50.800 forint perköltséget.

III.1.

- [4] Határozatának indokolásában tényként állapította meg, hogy a felperesek mint adósok 2006. május 8-án az alperessel mint bankkal svájci frank alapú kölcsönszerződést kötöttek. Rögzítette a keresettel érintett szerződéses feltételeket az alábbiak szerint: „A kölcsön után az adós a kölcsön fennállásának minden ügyleti évében, havi rendszerességgel kezelési költséget köteles fizetni. A kezelési költség meghatározásának alapja a soron következő ügyleti év első napján fennálló tőketartozás. A kezelési költség mértéke a folyósítás időpontjában a hirdetményben megállapított érték, melyet a bank a szerződéskötés napjára vonatkozóan jelen szerződésben tájékoztató jelleggel közöl: a kezelési költség évi 1.8 %. A kezelési költség ügyleti éven belül nem változtatható.” (III.4. pont) „Az adós a kölcsön folyósításakor a folyósított kölcsönösszeg után folyósítási jutalékot fizet, melynek mértéke a szerződés megkötésének időpontjában hatályos hirdetmény szerint 0.75 %, azaz nulla egész hetvenöt század százalék, melynek mértéke a szerződés megkötésének időpontjában hatályos Hirdetmény szerint kerül meghatározásra”. (III.6. pont) „A folyósítási jutalék összege tájékoztató jelleggel, jelen szerződés III. 6) pontja alapján: 467,55 CHF, azaz négyszázhatvanhét egész ötvenöt század svájci frank. A ténylegesen fizetendő folyósítási jutalék összege a folyósított kölcsönösszeg után, a folyósítás időpontjában hatályos Hirdetményben meghatározott mérték alapján kerül megállapításra. A folyósítási jutalék fentiek szerint számított összege, a kölcsönösszegeből, annak Adós forint bankszámlájára/devizaszámlájára történő folyósításával egyidejűleg - az Adós külön rendelkezése nélkül, a jelen szerződés aláírásával adott felhatalmazása alapján - zárolásra, majd a nap végén levonásra kerül.” (IV. 5. pont) „A követelés forintértékből történő kiegyenlítése esetén a bank által alkalmazott tárgynapi számlakonverziós deviza eladási árfolyamot kell alapul venni.” (IV. 8. pont utolsó mondata) „Az adós kifejezetten nyilatkozik, hogy a banki felvilágosítást, mely szerint a jelen kölcsön vonatkozásában jelentős árfolyamkockázata keletkezhet abban az esetben, ha az árfolyam jelentősen változik, a kölcsön fedezete pedig nem CHF forrás, megértette és ezen információ tudatában is igénybe kívánja venni az e szerződésben meghatározott kölcsönösszeget.” (VII. 2. pont)

III.2.

- [5] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában a régi Ptk. 209. §-ának, a 209/A. § (1)-(2) bekezdéseinek, a 2/2014. számú PJE határozat 1. pontjának felhívását, valamint a Kúriának a szerződések érvénytelenségével kapcsolatos perekkel foglalkozó üléséről 2016. június 8. napján készült emlékeztetőjének idézését követően - utalva az Európai Unió Bíróságának a C-51/17. számú ítéletére is - rögzítette, hogy az alperes csatolta a felperesek által aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatot, amely meghatározta a devizakölcsön fogalmát, a devizahitelezés költségeit és kockázatait, valamint a törlesztőrészek mértékének változását.
- [6] A felperesek személyes előadása alapján megállapította, hogy nem olvasták el a kölcsönszerződést annak ellenére, így nem az átlagfogyasztótól elvárható gondossággal jártak el, ezért az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződési feltétel tisztességtelenségére alappal nem hivatkozhatnak. **M. Zs. és Bné K. Gy.** tanúk vallomása, továbbá a kockázatfeltáró nyilatkozat tartalma alapján megállapította azt is, hogy az alperes megfelelően tájékoztatta a felpereseket a devizaalapú kölcsön igénybevételeből fakadó esetleges kockázatokról. A Fővárosi Ítéltábla 19.Pf.21.316/2016/6. számú ítéletére utalással kifejtette továbbá, hogy a régi Hpt. 203. § (6) bekezdésének helyébe a pénzügyi konglomerátumok kiegészítő felügyelete tekintetében egyes pénzügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2004. évi LXXXIV. törvény 30. §-a új (6) bekezdést iktatott be és kiegészítette a 203. §-t (7) és (8) bekezdéssel, amelyben foglalt követelményeknek a perbeli szerződés megfelel.
- [7] A Szegedi Ítéltábla Pf.II.20.775/2013. szám alatti döntésére utalással megállapította, hogy önmagában az, hogy az alperes folyósítási díjat, kezelési költséget számít fel, még nem teszi a kölcsönszerződést érvénytelenné. Alapítan a felperesi hivatkozás, miszerint az alperes tisztességtelenül kötötte ki a kezelési költséget és a folyósítási jutalékot, mivel azt a régi Hpt. szerződés megkötésekor hatályos 212. § (2) bekezdése lehetővé tette, így az nem lehet tisztességtelen a szerződés megkötésekor hatályos régi Ptk. 209. § (5) bekezdése értelmében. Utalt továbbá a Fővárosi Ítéltábla 19.Pf.21.316/2016/6. számú ítéletének azon megállapítására, mely szerint: „A THM-en felüli költségek egy részeösszegeként a szerződés megkötésekor nem is volt meghatározható, egy részük esetleges, adott esetben fel sem merülő költség, melyek meghatározásával kapcsolatban egyébként a szerződés értelmében a megállapodás részévé vált üzletszabályzat egyértelmű iránymutatást tartalmaz”.

IV.

- [8] Az ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a keresetüknek megfelelő döntés meghozatalát kérték. Előadásuk szerint a „fellebbezési indokokat a kereseti kérelemben megfogalmazottak szerint tartják fenn”, mivel az elsőfokú bíróság mellőzte azok figyelembevételét, az ítélet nem tett említést a „korlátozott kockázatról történő tájékoztatás” tisztességtelenségéről és nem tér ki „a felperes jogérvényesítésének korlátozására, amely az r. Ptk. 241. § szerinti szerződésmódosítás lehetőségétől fosztja meg”. Önmagában az, hogy a fogyasztó nem jár el kellő körültekintéssel, nem zárja ki a tájékoztatás elégtelen voltára történő hivatkozást.

V.

- [9] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását annak helyes indokai alapján.

VI.

- [10] Az elsőfokú ítéletnek jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéletábra teljes terjedelmében vizsgálta felül.

VII.

- [11] A fellebbezés nem alapos.

VIII.

- [12] Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészíti azzal, hogy a felperesek által a szerződéskötést megelőzően, 2006. március 22-én aláírt „külföldi devizában történő finanszírozás általános kockázatairól” szóló tájékoztatás szerint a felperesek aláírásukkal igazolták, hogy a tájékoztatót elolvasták, megértették és tudomásul vették. A tájékoztatóban az alperes felhívta a felperesek figyelmét, hogy a devizában történő finanszírozás választásával élvezhetik a választott deviza piacának előnyeit, ugyanakkor viselik annak kockázatait is. A kölcsönszerződés megkötésével tudomásul veszik, hogy a bank a folyósított kölcsönösszeget a választott devizanemben tartja nyilván és arra vállalkozik kötelezettséget, hogy a kölcsönt a választott külföldi devizában fizetik vissza. Az alperes felhívta a felperesek figyelmét, hogy a forint és a szerződés szerint választott idegen deviza átváltási aránya - árfolyam - a napi piaci mozgások hatására változhat, ezért egy esetleges kedvezőtlen árfolyamváltozás/emelkedés a felpereseknek előre nem látható és ki nem számítható többletköltséget okozhat. A finanszírozás előnye, hogy amint a finanszírozás devizanemének a forinttal szemben esik az árfolyama, úgy csökken a finanszírozás forint „ellenértéke”: vagyis a tőkeösszeg és kamatai visszafizetését szolgáló törlesztőrészleteket fedező deviza megvásárlása kevesebbe kerül a felpereseknek, ahhoz kevesebb forint szükséges - tehát ebben az esetben a teher csekélyebb, és ez azt a helyzetet is eredményezheti, hogy a felpereseknek kevesebbet kell visszafizetnie, mint amennyi a kölcsön/hitelszerződés megkötésekor kiszámított forint ellenérték alapján elvárt volt. Fordított esetben, ha a finanszírozás devizanemének a forinttal szemben nő az árfolyama, úgy növekedik a finanszírozás „ellenértéke”: a tőkeösszeg és kamatainak (törlesztőrészleteinek) megfizetéséhez ebben az esetben magasabb forintösszeg szükséges - tehát ebben az esetben a felvett devizahitel visszafizetéséhez több forintot kell a megfelelő devizanemre átváltva felhasználniuk. A hitel kamatait a kiválasztott deviza iránti nemzetközi kereslet-kínálat alapján alakuló elszámoló árak (LIBOR, EURIBOR) határozzák meg. A kamatláb rendszeres időközönként - a megállapodott kamatperiódusoknak megfelelően - változik és a kiválasztott devizanem mindenkor piaci viszonyaihoz fog igazodni. Egy kamatperiódus alatt, tehát egyik határidőtől a következőig, a kamatláb változatlan marad annak ellenére is, ha a piaci viszonyokban változás következik be. A kamatszint a finanszírozás devizanemében többnyire különbözik a forint kamatszintjétől és teljesen más tendenciát követhet. Ennek következtében a bank nem tud felelősséget vállalni arra, hogy a piac kedvezőtlen alakulása miatt a felpereseknél adott esetben bekövetkező többletterhet átvállalja, különösen nem vállal kötelezettséget arra, hogy tájékoztassa a felpereseket egy esetlegesen bekövetkező kedvezőtlen változásról, így a felpereseken múlik - ennek megfelelően - a változások követése és az, hogy ez alapján bármilyen intézkedést tegyen. Az alperes felhívta továbbá a felperesek figyelmét arra, a kölcsönszerződésen az aláírásukkal igazolják, hogy ennek a finanszírozásnak a kockázatairól világos tájékoztatást kaptak, a kockázati összetevőket ismerik, és a hitelt ennek ismeretében is fel kívánják venni.

- [13] A kölcsön futamideje a szerződés I.2. pontja szerint 240 hónap.

IX.

- [14] Az elsőfokú bíróság a fentieket meghaladóan a releváns tényeket megállapította, érdemi döntésével az ítéletábra egyetért, annak jogi indokait is túlnyomó részben osztotta és csak a

fellebbezésben foglaltakra tekintettel egészíti ki az indokolást, valamint mutat rá az alábbiakra.

IX.1.

- [15] A 6/2013. számú PJE határozat indokolásának III/3. pontjában írtak szerint az ügyfél által aláírt kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell az árfolyamkockázat ismertetését, valamint annak hatását a törlesztőrészletre. A tájékoztatásnak tehát ki kell terjednie az árfolyam változásának lehetőségére, és annak a törlesztőrészletekre gyakorolt hatására. A tájékoztatási kötelezettség nem terjedhet ki az árfolyamváltozás várható irányára, előre nem látható mértékére, a kockázat reális voltára, valószínűségére. A szintén irányadó 2/2014. számú PJE határozat 1. pontja értelmében, ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás vagy a tájékoztatás elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli, a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen, aminek következtében a szerződés részlegesen, vagy teljesen érvénytelen.
- [16] Az EUB a C-26/13. számú ítéletében kifejtette, hogy a szerződési feltételek átláthatóságának az irányelvben foglalt követelményei nem korlátozhatók kizárólag azok alaki és nyelvtani szempontból érthető jellegére, mert a fogyasztó számára alapvető jelentőséggel bír, hogy a szerződéskötést megelőzően a szerződési feltételeket és a szerződéskötés következményeit megismerhesse. Csak ezen ismeret alapján lesz abban a helyzetben, hogy megalapozottan dönthessen az eladó vagy a szolgáltató által előzetesen meghatározott feltételek elfogadásáról.
- [17] Az EUB C-186/16. számú ítélete rendelkező részének 2.) pontja szerint a szerződési feltétel világos és érthető megfogalmazásának követelménye azt jelenti, hogy a hitelszerződések esetén a pénzügyi intézményeknek elegendő tájékoztatást kell nyújtaniuk a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. E tekintetben ez a követelmény magában foglalja, hogy annak a feltételnek, amely szerint a kölcsönt ugyanabban a külföldi pénznemben kell visszafizetni, mint amelyben folyósították, nemcsak alaki és nyelvtani szempontból, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték, emelkedhet vagy csökkenhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is. Az ehhez szükséges vizsgálatokat a nemzeti bíróságnak kell lefolytatnia.
- [18] Az EUB a C-51/17. számú ítélete 73. pontjában rögzíti, hogy az a követelmény, amely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni, nem korlátozható azok kizárólag alaki és nyelvtani szempontból való érthetőségére. A 74-75. pontok szerint a pénzügyi intézményeknek elegendő tájékoztatást kell nyújtaniuk a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak, és e tájékoztatásnak ki kell terjednie legalább a kölcsönfelvevő lakóhelye szerinti tagállam fizetőeszköze súlyos leértékelődésének és a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztőrészletekre gyakorolt hatására. Közelebbről, a kölcsönfelvevőnek egyrészt világos tájékoztatást kell kapnia arról, hogy a devizaalapú kölcsönszerződés aláírásával bizonyos mértékű árfolyamkockázatot vállal, amely gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat, amennyiben az a pénznem, amelyben jövedelmét kapja, leértékelődik azon devizához képest, amelyben a kölcsönt nyújtották. Másrészt az eladónak vagy szolgáltatónak, a jelen esetben a banknak fel kell hívnia a figyelmet az átváltási árfolyam lehetséges változásaira és a devizában

felvett kölcsönrel összefüggő kockázatokra. A 78. pont összefoglaló jelleggel szintén rögzíti, hogy az a követelmény, amely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni, arra kötelezi a pénzügyi intézményeket, hogy elegendő tájékoztatást nyújtsanak a kölcsönfelvevők számára ahhoz, hogy ez utóbbiak tájékozott és megalapozott döntéseket hozhassanak. E tekintetben e követelmény magában foglalja, hogy az árfolyamkockázattal kapcsolatos feltételnek a konkrét tartalom vonatkozásában is érthetőnek kell lennie a fogyasztó számára, abban az értelemben, hogy az általánosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó ne csupán azt legyen képes felismerni, hogy a nemzeti fizetőeszköz a kölcsön nyilvántartásba vétele szerinti devizához képest leértékelődhet, hanem értékelni kell tudnia egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is.

[19] A tájékoztatás tartalmát illetően szintén irányadó C-227/18. számú ítélet 1.) pontja szerint a világos és érthető megfogalmazás követelményének megfelel az a devizaalapú kölcsönszerződés, ami olyan feltételt tartalmaz, amely úgy terheli a fogyasztóra az árfolyamkockázatot, hogy nem figyelmezteti kifejezetten arra, hogy az árfolyamváltozásnak nincs felső határa, amennyiben a fogyasztót nem csupán arról a lehetőségről tájékoztatták, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötték emelkedhet vagy csökkenhet, hanem értékelni tudja az árfolyamkockázatnak a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt - esetlegesen jelentős - gazdasági következményeit is.

[20] A fentiekre is tekintettel az ítéletábra - egyetértve az elsőfokú bírósággal - megállapította, hogy a felperesek által aláírt alperesi tájékoztatóból, valamint a szerződés tartalmából egyértelműen kitűnik, hogy a felek devizaalapú kölcsönszerződést kötöttek, amelynek kapcsán árfolyamkockázat keletkezhet, amit az adósnak kell viselnie. Az átlagos fogyasztó azt is világosan felismerhette, hogy az adós forintban teljesítendő fizetési kötelezettsége az euró árfolyamának változásától függően változik, aminek az a kockázata, hogy kedvezőtlen esetben előre nem látható és előre ki nem számítható többletköltséget okozhat az adós számára, a tőkeösszeg és kamatainak (törlesztőrészletek) megfizetéséhez ebben az esetben magasabb forint összeg szükséges. A tájékoztatóban kifejezetten szerepel, hogy az árfolyamváltozás kockázatot jelent, és az is, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázatért az alperes nem vállal felelősséget, tehát azt korlátozás nélkül az adós köteles viselni. A felperesek számára tehát felismerhető volt, hogy annak a devizának az árfolyama, melyben a kölcsönszerződést megkötötték megváltozhat, valamint az is, hogy az árfolyam változása a pénzügyi kötelezettségeikre milyen jelentős gazdasági következményekkel járhat, a törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növelheti, így a tájékoztatás megfelelt a C-227/18. számú ítélet 1.) pontjában foglaltaknak is. Minderre tekintettel a felperesek eredménytelenül hivatkoztak fellebbezésükben a korlátozott kockázatról történő tájékoztatás tisztességtelenségére, mivel az alperesi tájékoztatásból nem következethettek alappal arra, hogy az őket terhelő árfolyamkockázat bizonyos mértékben korlátozott.

[21] Az alperesnek nem kellett arról tájékoztatniuk a felpereseket, hogy a törlesztőrészlet olyan mértékben is megemelkedhet, hogy annak teljesítésére már nem lesznek képesek. Az adósok jövőbeni teljesítőképességének felmérése a 20 éves futamidőre vonatkozóan ugyanis nyilvánvalóan nem volt lehetséges, a szerződéskötés időpontjában fennálló körülményekből az adósok utóbb esetlegesen bekövetkező jövedelmi, vagyoni viszonyainak változására nem lehetett következtetni. Szintén nem kellett tájékoztatni a felpereseket az árfolyam várható alakulásáról, mivel - ahogy azt a 6/2013. számú PJE határozat kifejtette - az árfolyam emelkedésének, csökkenésének nincs pontosan előre látható, kiszámítható mértéke, illetve

korlátja, különösen hosszú időintervallum esetén.

IX.2.

- [22] A felperes fellebbezése az elsőfokú ítélet kezelési költségre és folyósítási jutálékra vonatkozó döntését nem sérelmezte, ezért e körben csupán arra mutat rá az ítéletábra, hogy a kezelési költség és a folyósítási jutalék nem szolgáltatás nélküli díjtétel. Az EUB a C-621/17. számú ügyben kifejtette, hogy az a követelmény, amely szerint a szerződési feltételeket világosan és érthetően kell megfogalmazni nem kívánja meg, hogy a fogyasztói kölcsönszerződésben foglalt egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltételekben, amelyek a fogyasztót terhelő kezelési költség és folyósítási jutalék összegét, annak kiszámításának módját és teljesítésének idejét pontosan meghatározzák, az érintett összeg ellenében nyújtott valamennyi szolgáltatást is részletezzék. A kezelési költségre vonatkozó szerződési feltétel pedig, amely nem teszi lehetővé az e költség ellenében nyújtott konkrét szolgáltatások egyértelmű azonosítását, a felek szerződésből eredő jogaiban és kötelezettségeiben főszabály szerint nem idéz elő jelentős egyenlőtlenséget a fogyasztó kárára a jóhiszeműség követelményével ellentétben. A perben arra utaló adat, hogy az EUB ítéletében írt főszabálytól eltérő körülmények állnának fenn, nem merült fel és ilyenre a felperes sem hivatkozott. Nem állapítható meg, hogy az alperesi pénzügyi költségfelszámítása tisztességtelen lenne, ugyanazon tevékenységért kétszer érvényesítene díjat (ügyleti kamatban és kezelési költségben), vagy úgy számítana fel ellenszolgáltatást az adós terhére, hogy annak háttérében nincs banki szolgáltatás, illetve a szolgáltatás mibenléte ne lenne világos és érthető.

IX.3.

- [23] A felperesek fellebbezésükben sérelmezték azt is, hogy az elsőfokú ítélet nem tért ki arra, hogy a régi Ptk. 241. §-a szerinti szerződésmódosítás lehetőségével nem élhetnek. Rámutat az ítéletábra, hogy az elsőfokú eljárásban erre nem hivatkoztak, továbbá adósak maradtak annak kifejtésével is, hogy ezen hivatkozásuk - esetleges alapossága esetén - milyen okból eredményezne rájuk kedvezőbb határozatot, melyből következően az a Pp. 235. § (1) bekezdése alapján nem volt figyelembe vehető.

X.

- [24] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) alapján - az indoklás fentiek szerinti kiegészítésével - helybenhagyta.

XI.

- [25] A felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése szerint kell megfizetniük az alperes részére a másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló költséget, melynek mértékét az ítéletábra a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 5. §-a alapján állapította meg. A felperesek az 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 51. § (1) bekezdésére figyelemmel a sürgősségtelenül, átutalással megfizetett 20.000 forint fellebbezési illeték visszaigénylését kérelmezhetik az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja alapján.

Budapest, 2020. július 7.

. Sándor Ottó s. k.
a tanács elnöke

. Balsai Csaba Zoltán s. k.

. Vasady Loránt Zsolt s. k.

előadó bíró

bíró